

Obetovanie Pána a Zvestovanie Pána

Obsahovú súvislosť s tajomstvom Kristovho vtelenia a jeho slávením, majú dva sviatky Pána. Obetovanie Pána a Zvestovanie Pána. Ten prvý z nich pripadá na dnes, na štyridsiaty deň po Vianociach. Počas bohoslužieb sa čítajú biblické texty, ktoré opisujú udalosti v jeruzalemskom chráme a ktorých hlavným hrdinom je Ježiš a jeho matka.

Korene sviatku Obetovania Pána siahajú do 5. storočia. Pôvodne bol to sviatok rituálneho očisťovania Panny Márie, neskôr sa jeho mariánske zameranie zmenilo a dostal Kristologický charakter. Dnes je to v katolíckej cirkvi aj deň zasväteného života. Hovorí nitriansky biskup Viliam Judák.

Viliam Judák, nitriansky biskup: „Hromničný sviatok je jeden z najstarších sviatkov cirkvi, v samostatných rokoch z podnetu pápeža Jána Pavla II. sa slávi ako deň Zasvätenia života.“

V minulosti bol tajným rehoľným jezuitským biskupom, terajší

emeritný biskup kardinál Ján Chryzostom Korec. Ako si on spomína na tajný rehoľný život.

Ján Chryzostom Korec, kardinál: „Prešiel som z Nitry do Bratislavy, tam som sa zamestnal najprv v priemyslových stavbách a tam som sa rozhodol, že budem obyčajným robotníkom.“

V nitrianskej katedrále bolo dnes stretnutie rehoľníkov pôsobiacich v starobylej diecéze. Nitrianske biskupstvo a rehole patria spolu aj historicky. Diecézny biskup Viliam Judák.

Viliam Judák, nitriansky biskup: „Najstarší benediktínsky kláštor, ktorý stál na Zobore svätého Ipolica potom cez príchod Františkánov mal cez príchod Jezuitov do diecézy a mnohých iných rehoľ ako sú Piaristi, ako sú Vincentky, Saleziáni a mnohí ďalší rozvíjali v minulosti veľmi aktívnu váhu činnosti pri evanjelizácii a pri vedení inštitúcií.“

Miroslav Lyko

Rádio Lumen, 20:00, 2.2.2007

Reportáž z Vatikánu

Najmenší štát na svete stráži najstaršia armáda na svete. Dostať sa na miesta, kde býva hlava katolíckej cirkvi, nie je vec vôbec jednoduché. Naša redaktorka Eva Koprena však mala šťastie. Tak vás teda môžeme pozvať na krátku prechádzku nedostupnými miestami Vatikánu.

Do Vatikánu smerujú turisti a pútnici z celého sveta. Ale len málokomu sa podarí dostať za hradby Vatikánskeho štátu. Dobře strážená je aj vatikánska kongresová sála.

Jarek Cielecki, riaditeľ Vatican News: „Do tejto sály môžu chodiť len akreditovaní novinári, ktorí pôsobia vo Vatikáne. Ale teším sa, že Slovenskej televízii sa to podarilo.“

Miesto, kde býva pápež patrí medzi najprísnejšie strážené na svete. Vstúpiť naň možno len so speci-

álnym povolením. Okrem švajčiarskej gardy, ktorá stráži pápežov už 500 rokov, kontrolujú návštevníkov aj vatikánski policajti, či členovia vatikánskej tajnej služby. Všade prítomný kamerový systém a rušičky mobilných telefónov patria k najlepším na svete. Z bezpečnostných dôvodov nemôže nad týmto územím preletieť ani lietadlo. Za múrmi Vatikánu je čo obdivovať. Pápežská rezidencia Apoštolský palác má viac ako 1400 miestností. Vatikánska knižnica takmer milión kníh a tisíce dokumentov nevyčísliteľnej hodnoty. Najmenší štát na svete má aj najkratšiu železnicu. Meria asi 800 metrov. A medzi najväčšie skvosty patrí 500 ročné vatikánske záhrady.

Eva Koprena, STV, 19:30, 3.2.2007

Pápež proti eutanázii

VATIKÁN. Pápež Benedikt XVI. včera na Námestí sv. Petra vo Vatikáne odmietol eutanáziu aj potraty. Život daný Bohom by sa podľa neho nemal skrátiť ani za cenu ľudského zľutovania. Jeho výzva prišla pár dní potom, ako bol taliansky doktor očistený z lekárskeho pochybenia. Doktor Mario Riccio vyhovel pacientovi paralyzovanému niekoľko rokov svalovou dystrofiou, ktorý si prial urýchlenú smrť, eutanáziu.

SME, 5.2.2007

Wielgusov podpis bol vraj falošný

VARŠAVA. V Poľsku opäť zavládol zmätok okolo údajných kontaktov Stanislaw Wielgusa, ktorý sa vzdal funkcie varšavského arcibiskupa, s tajnou bezpečnosťou bývalého komunistického režimu. Podpis pod dokumentom o spolupráci Wielgusa s niekdajšou tajnou službou je vraj falšovaný. S odvolaním sa na odborný posudok západoeurópskych grafológov o tom informovali noviny Zycie Warszawy, ktoré zdôraznili, že experti mali namiesto originálneho dokumentu k dispozícii len mikrofilmovú kópiu. (tasr)

Lugnera cirkev exkomunikovala

VIEDENĚ. Salzburský svätiaci biskup Andreas Laun včera exkomunikoval z katolíckej cirkvi známeho viedenského podnikateľa Richarda Lugnera (74). Dôvodom bolo nedávno otvorené sexuálno-liečebné centrum v Lugnerovom viedenskom nákupnom centre, ktoré vykonáva aj potraty. Podľa Launa sa Lugner prakticky exkomunikoval sám, pretože tým, že potraty dovoľí vo svojom nákupnom centre, sa vlastne zúčastňuje na ich vykonávaní. (tasr), SME, 3.2.2007

V Poľsku zavládol zmätok okolo kontaktov varšavského arcibiskupa

V Poľsku opäť zavládol zmätok okolo údajných kontaktov Stanislava Wilegusa, ktorý sa vzdal funkcie varšavského arcibiskupa s tajnou bezpečnosťou bývalého komunistického režimu. Podpis pod dokumentom o spolupráci je vraj falšovaný. S odvolaním sa na odborný posudok západoeurópskych grafológov o tom píše dnešné noviny *Žičie Varšavy*, ktoré v tejto súvislosti zdôrazňujú, že experti mali namiesto originálneho dokumentu k dispozícii len mikrofilmovú kópiu. **Rádio OKEY, 18:00, 2.2.2007**

Poľskí čitatelia rozchytali novú knihu

Poľskí čitatelia rozchytali novú knihu o zosnulom pápežovi Jánovi Pavlovi II. Za niekoľko hodín sa vypredal celý 250-tisícový náklad. Knihu napísal pápežov osobný tajomník Stanislaw Dziwisz. **SME, 5.2.2007**

ČESKY PŘÍKLAD

Najvyšší český katolícky hodnostár kardinál Miloslav Vlk požaduje zriadenie komisie, ktorá by objasňovala spoluprácu kňazov s komunistickou štátnou bezpečnosťou. Zisťovala by teda, ktorý kňaz s eštabákmi spolupracoval, kto komu ublížil a prečo. Podobný tím pracuje už aj v susednom Poľsku. Malo by byť totiž v záujme samotnej cirkvi, aby sa občania dozvedeli pravdu. Takto totiž môže padať tieň podozrenia z kolaborácie i na nevinných, ktorí z nejakých dôvodov vo zväzkoch ŠtB figurujú. U nás sú poctivci hodení do jedného vreca s eštabákmi.

Na Slovensku sa však cirkevní hodnostári tvária, že problém jednoducho neexistuje. Mnohým zrejme vyhovuje, keď sa o smutnej pravde mlčí. Je jasné prečo. **Matej ŠTRBÁK Plus jeden deň, 7.2.2007**

Pápež Benedikt XVI. zdôraznil posvätnosť života

Pápež Benedikt XVI. dnes zdôraznil posvätnosť života od počatia, po jeho prirodzený koniec. Vyslovil sa tým proti potratom a eutanázii a varoval pred legitimizáciou eutanázie tým, že bude maskovaná závojom ľudského súcitu. Zároveň vyzval veriacich, aby bránili tradičné manželstvo, ktoré čelí mnohým výzvam. Pápež dodal, že cirkev a verejné inštitúcie musia rodinu podporovať politickými ako aj pastorizačnými iniciatívami. **Rádio Lumen, 17:30, 4.2.2007**

Komisia, ktorá bude skúmať spoluprácu kňazov s ŠtB

V Česku vznikne komisia, ktorá bude skúmať prečo niektorí kňazi v minulosti spolupracovali so štátnou bezpečnosťou. S návrhom prišiel kardinál Miloslav Vlk. Podobná komisia vznikla v Poľsku ako reakcia na škandál okolo Stanislava Wielgusa. Ten sa v januári vzdal postu varšavského biskupa práve pre spoluprácu s komunistickou tajnou službou.

V Česku spolupracovalo so štátnou bezpečnosťou podľa odhadov niekoľko stoviek duchovných. Podľa kardinála, ktorý sa momentálne zdržuje v Ríme, by ľudia mali osudy tých, kto pod útlakom ŠtB trpeli poznať.

Kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský: „Je treba objektívne posúdiť okolnosti, za akých kňazov získavali k spoluprácu a či svojou prácou niekomu ublížili.“

V komisii by mali zasadiť pracovníci archívov ministerstva vnútra a cirkevní bádatelia.

Petr Vorlíček, tlačový odbor Ministerstva vnútra ČR: „Vytvorenie spoločnej pracovnej skupiny umožní odborníkom z oboch subjektov, aby sa mohli vzájomne informovať o svojich poznatkoch.“

Komisia bude pracovať v rámci pražskej arcidiecézy. Ostatné diecézy sa zrejme zachovávajú podobne.

Kateřina Rozsová, Česká biskupská konferencia: „To akým spôsobom budú biskupi v jednotlivých diecézach reagovať, je celkom v ich kompetencii.“

Na Slovensku zatiaľ podobná iniciatíva na úrovni štátu a cirkvi nie je. Biskupská konferencia však už o týždeň zriadi špeciálnu historickú komisiu. Podľa informácií Slovenskej televízie sa bude zaoberať práve spornou spoluprácou kňazov s ŠtB.

Telefonuje Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Predpokladám, že náplňou práce tejto komisie bude určite aj obdobie, ktoré sa spomína.“

Ústav pamäti národa je na prípadné požiadavky komisie pripravený.

Michal Dzurjanin, hovorca Ústavu pamäti národa: „Jak príde zoznam určitých osôb, na ktoré budú žiadané materiály, tieto sme v podstate povinní sprístupniť podľa zákona.“

Evanjelici sa budú zväzkami ŠtB zaoberať v júni. Najďalej sú zatiaľ Kalvíni. Problém kolaborácie so štátnou bezpečnosťou vyriešili už pred rokom vnútrocirkevným zákonom.

Telefonuje Géza Erdélyi, biskup Reformovanej kresťanskej cirkvi: „Na základe výsledkov skúmania muselo odstúpiť sedem ľudí, teda sedem duchovných z vyšších cirkevných funkcií.“

Slovenskí katolícki biskupi sa stretnú už na budúci týždeň. Viac informácií o pripravovanej historickej komisii zverejnia po zasadnutí biskupskej konferencie v utorok 13. februára.

**Daniela Urbánková
Jaro Barborák
STV, 19:30, 5.2.2007**

Temná minulosť

Literatúra faktu

„Buďte rád, že ste natrafili na mňa, na spoľahlivú adresu,“ povedala krčmárka zvedavému reportérovi. „Kurátorovu smrť vám neopíše nik lepšie...“ V Kolonici na východnom Slovensku sa roku 1968 odohrala dráma: pravoslávny kňaz nožom prebodol gréckokatolíckeho kurátora. V tom roku, v období dubčekovského odmäku, sa ukrivdení húfne hlásili o slovo. Aj dlho a tvrdo utláčaná gréckokatolícka cirkev. Žiadala späť kostoly a fary od pravoslávnej. Konflikt sa v Kolonici skončil krvavou tragédiou.

Reportér si od miestnej krčmárky vypočul, ako to bolo. Bola to zaručene pravdivá verzia. Druhú, jedine správnu a pravdivú, mu poskytli gréckokatolíci. Tretiu, jedine správnu a pravdivú, mu vyrozprávali pravoslávni. Ale bola ešte aj štvrtá verzia - od Svedkov Jehovových.

Slava Kalného, už vtedy známeho reportéra, nezaujímalo natoľko konflikt medzi dvoma cirkvami, ale - Svedkovia Jehovovi v Kolonici. Svojím vierovyznaním azda najväčšmi z cirkví poburovali vtedajšiu moc. Ešte predtým aj fašistickú. Odmietajú kráľovstvá tohto sveta?! Neuznávajú štátne znaky, hymnu?! Nesmúvziať do rúk zbraň?! Nechcú voliť?

Horthyovskí žandári ich brali do koncentračných táborov. Azda všetkých mužov a mnoho žien. Ktoré zostali, postarali sa o deti. Nesmiernou pracovitosťou s svedomitosťou vynikali aj tí v koncentrákoch. Nechceli ujsť, nestavali sa na odpor, nereptali. Trpezlivo čakali na koniec sveta, na vytúžené kráľovstvo vyvolených.

Nemohli im veľa vyčítať ani za socializmu, činili sa v robote, príkladne žili v rodinách, nekradli, neopíjali sa. A jednako ich zatvárali. Obviňovali ich, že sú agentmi imperializmu a merali ich triednym metrom.

Aj táto jedna z približne dvadsiatich reportáživ Kalného knihe demonštruje, koľko hlušiny musí preosiať novinár, kým z nej výlúpne zrnká pravdy, koľko verzií musí vypočuť a prečítať, kým sa odváži napísať príbeh.

„Valtera Smyčku som našiel

v poslednom myjavskom domci, vysotenom na kopci, skade je krásny výhľad na okolie,“ píše Slavo Kalný v reportáži Schody do neba. Osudy toho muža boli nevšedné. Vyučil sa za klampiara. Tak ako bol aj jeho otec. Za vojny pomáhal utečencom z koncentračných táborov aj antifašistom zo susednej Moravy. Potom sa stal spojkou medzi šiestimi partizánskymi skupinami, kládol míny pod mosty, koľajnice a objekty slúžiacie Nemcom. Reportérovi povedal: „Vtedy som pušný prach cítil aj na chlebe.“

Krátko po vojne Smyčka havaroval na motorke. Zrazil ho ruský gazík. Život si zachránil, nohu nie. Odrezali mu ju. Čo môže človek bez nohy, najmä klmpiar? A jednako - zriadil si doma dielňu. Po roku živnostníkov označili za nepriateľov socializmu a zariadenie mu zhabali. Režim sa mu ešte raz odmenil. Vtedy, keď do nemilosti prišli aj bývalí odbojármi, partizáni. Nezatvorili ho síce ako iných, ale odmietli prijať do továrne ešte aj jeho ženu. Po prvých rehabilitáciách si vybavil živnostenský list a on, muž bez nohy, opravoval predovšetkým kostolné veže, čoho sa iní klmpiarci báli. Opravoval veže v Hradišti pod Vrátnom, v Staréj Turej, v Březovej na Morave, v Bratislave, na Záhorí, v Zamagurí, na Žitnom ostrove. Dovedna stodvadsať. Nerátal, koľko schodov musel pritom zdolať.

Kalný niekoľkými knihami (Ako umiera hotelier, Drámy na hraniciach) potvrdil, že je lovcom silných, veľkých tém. Do tejto knihy si vyhládal a vypovedal muža, ktorý v židovskom koncentračnom tábore založil školu, učil v nej a akoby zázrakom sa zachránil. Po mnohých rokoch sa dozvedel, že sa tak stalo na úkor iného. Kalný píše o proskribovanom novinárovi Gavrilovi Gryzlovovi a jeho tragikom živote i smrti, o evanjelikom farárovi, ktorý zachraňoval židovské deti, za čo si od gestapákov vyslúžil väzenie a od komunistov nevd'ak, o presídlencoch z Podkarpatskej Ukrajiny, o chate, kde väznili Dubčeka, o pamätníku na Dol-

nej zemi, v Sarvaši, postavenom na počesť obetiam vojny, kde sa modlia farári štyroch náboženstiev v štyroch jazykoch...

Poctivý reportér, musí za svojimi témami prebrázdíť krajinu, prípadne aj cudzie. Kalný zbieral námety na Zamagurí, na Myjave, na východnom aj západnom Slovensku, na Dolnej zemi aj v Podkarpatskej Ukrajine, na samotách aj vo veľkomestách. Drám, ktoré predkladá čitateľovi, sa autor zmocňuje zo všetkých strán, v širokom zábere a s invenciou. Má nevšedné porozumenie pre detail, neraz ohromuje postrehmi a nečakanými závermi. Jeho rozprávačský štýl je košatý. Slovom narába bravúrne Dočítame sa uňho, že „dedina sa zo strachu zakopala do zeme“, že „namiesto myšlienok nás kfmili frázami“, že „od večnej slopanice a túlania sa som bol na dne i ja“...

Kalného kniha reportáživ pod názvom Kočiar pre barónku bola pripravená do tlače ešte roku 1969. Ale keďže aj autor sa ako šéfredaktor denníka Smena, ktorú okupanti pre jej nebojácnosť nazvali „prašivými novinami“, stal jedným z odpísaných, nevyšla. A sám autor dlhé roky nesmel publikovať. Po mnohých rokoch reportáže prepracoval, podopíňal, niektoré vyhodil, niektoré nové pripojil. Z pôvodných zostala asi tretina. Kniha má vyše dvesto strán a dosvedčuje, že za fasádou jasajúcich más na uliciach a budovateľským nadšením sa odvíjali kruté príbehy.

Ladislav Švihran
PRAVDA, 3.2.2007

Pol'skí rímskokatolícki kňazi chcú mať právo oženiť sa

Až 60% pol'ských rímskokatolíckych kňazov chce mať právo oženiť sa a založiť si vlastné rodiny. Tvrdí to najnovší prieskum. Len tretina kňazov, ktorí opustili svoje povolanie, tak urobilo kvôli ženám. Hlavnými dôvodmi sú existenčné problémy a straty ideálov.

Rádio OKEY, 18:00, 5.2.2007

Chcú zastaviť malé cirkvi

Poslanci sa tento týždeň budú zaoberať návrhom zákona, ktorý sprísňuje registráciu nových cirkví. Generálny prokurátor napadol na Ústavnom súde dnes platný zákon, pretože už ten obmedzuje možnosť ľudí združovať sa.

Ľudia hlásiaci sa k cirkvi, ktorá zatiaľ u nás nie je registrovaná, sa budú musieť štátu priznať, že sú vyznávačmi jej učenia a budú musieť poskytnúť svoje osobné údaje. Každá nová cirkev bude musieť štátu priniesť zoznam s 20-tisíc podpismi svojich členov.

S týmto návrhom novely zákona o slobode náboženskej viery prichádzajú do parlamentu poslanci Ľudmila Mušková (HZDS) a Ján Podmaník (Smer). Návrh konzultovali s ministerstvom kultúry.

Podmanický si nemyslí, že návrh je v rozpore s ústavou. Počet ľudí na registráciu sa nemení a doteraz podľa neho proti tomu neboli námietky.

Podľa novely zákona bude musieť návrh na registráciu obsahovať 20-tisíc čestných vyhlásení členov cirkvi identifikovaných osobnými údajmi, že poznajú základné články viery a jej učenie a sú si vedomí práv a povinností, ktoré im z členstva vyplývajú.

SNS návrh svojich koalíčných kolegov podporí. „Považujem za kľúčové, aby sa urobil poriadok,“ povedal poslanec SNS Rafael Rafaj.

Obáva sa zneužitia súčasného „liberálneho“ zákona, hoci za 14 rokov jeho platnosti boli zaregistrované len dve nové cirkvi. Rafaj si myslí, že dnešný zákon aj novela, ktorou sa upraví, je v súlade s ústavou.

„Ak štát poskytuje členom cirkvi aj náležité benefity, má právo určiť si podmienky, preto považujem minimálny strop 20-tisíc členov za adekvátny, aj keď si myslím, že by mohol byť aj vyšší,“ povedal Rafaj.

KDH zákon podporí

„Bol ohlásený návrh na registráciu islamu, mám informácie, že sa aktivizuje aj scientologická cirkev na Slovensku. Politici musia na trendy v predstihu reagovať,“ povedal Rafaj.

„Nemáme dôvod hľadať na tomto zákone problém,“ povedal predseda výboru pre kultúru a médiá Pavol Minárik z KDH. Podľa neho, ak cirkvi nespĺnia zákonnú podmienku počtu členov, môžu sa „už dnes zaregistrovať ako občianske združenia a vyví-

jať všetky tie činnosti ako jej zaručuje ústava“. V takom prípade nebudú mať nárok na príspevky od štátu. Menší počet podpisov by bol podľa neho prijateľný iba vtedy, ak by sme mali dvojstupňovú registráciu.

V Česku mali pôvodne podobný zákon požadujúci 10-tisíc podpisov, po kritike obhajcov ľudských práv však hranicu znížili na 300 členov.

Dnešný zákon je na Ústavnom súde

Generálny prokurátor Dobroslav Trnka si pritom myslí, že diskriminačný je už dnes platný zákon, ktorý na registráciu cirkvi vyžaduje 20-tisíc podpisov sympatizantov. Minulý týždeň podal podnet na Ústavný súd.

Trnka v odôvodnení podania píše, že podľa ústavy je možné obmedziť združovanie osôb len v nevyhnutnom prípade, ako napríklad ohrozenie bezpečnosti štátu. Ako príklad uvádza Rusko, kde je potrebných 10 ľudí na registráciu cirkvi. V Česku 300.

Dnes platný zákon, ktorý hovorí o registrácii cirkví na Slovensku, napadol prvýkrát generálny prokurátor Dobroslav Trnka na Ústavnom súde v roku 2004. Namietal, že je diskriminačný, ak boli automaticky zaregistrované cirkvi, ktoré mali štátny súhlas na svoju činnosť predtým, ako začal platiť zákon v roku 1991.

Podľa Trnku desať z vtedy automaticky zaregistrovaných cirkví dodnes nemá zákonom požadovaný počet sympatizantov.

Slovenská ústava deklaruje, že náš štát je laický, ideologicky a nábožensky neutrálny. Štát poskytuje registrovaným cirkvám a náboženským spoločnostiam podporu v celkovej výške takmer 900 miliónov korún. Priamymi dotáciami financuje platy a odvody duchovným. Okrem toho prispieva na prevádzkové náklady cirkevných ústredí (biskupských úradov), cirkvi čiastočne zvýhodňuje aj v oblasti daní a poplatkov. Katolícka cirkev je od roku 1994, keď vstúpil do platnosti tzv. reštitučný zákon, jedným z najväčších vlastníkov nehnuteľností na Slovensku.

Dnes platný zákon je aj podľa Ústavu pre vzťah štátu a cirkvi jedným z najprísnejších v Európe a kritizujú nás za to aj právnicki pôsobiaci pri Európskej komisii.

Počet veriacich

Rímskokatolícka cirkev 3 708 120
 Bez vyznania 697 308
 Evanjel. cirkev augsb.vyznania 372 858
 Gréckokatolícka 219 831
 Nezistené 160 598
 Reformovaná kresťan. cirkev 109 735
 Pravoslávna cirkev 50 363
 Jehovovi svedkovia 20 630
 Evanjel. cirkev metodistická 7347
 Kresťanské zbory 6519
 Iné 6294
 Apoštolská cirkev 3905
 Bratská jednota baptistov 3562
 Cirkev adventistov siedmeho dňa 3429
 Cirkev bratská 3217
 Židovské nábož. obce 2310
 Starokatolícka 1733
 Cirkev českoslov. husitská 1696
(Zdroj: Štatist. úrad, sčítanie 2001, zoradené podľa poradia)

Koľko peňazí dostávajú cirkvi

Apoštolská cirkev 9483
 Cirkev bratská 6606
 Bratská jednota baptistov 5424
 Evanjelická cirkev a. v. 95 862
 Evanjelická cirkev metodistická 6040
 Pravoslávna cirkev 43 594
 Reformovaná kresťanská cirkev 45 856
 Cirkev československá husitská 2389
 Židovské náboženské obce 3450
 Starokatolícka cirkev 2203
 Rímskokatolícka cirkev 504 943
 Gréckokatolícka cirkev 87 750
 Konferencia biskupov Slovenska 3856
 Ekumenická rada cirkví 1881
 Slovenská katolícka charita 63 375
 Diakonia Evanjelickej cirkvi a.v. 5563
 Konferencia vyšších predst. ženských reholí 883
 Cirkev adventistov siedmeho dňa 550
 SPOLU 898 708

Prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu na cirkvi (v tis. Sk) v roku 2006

Príklady registrovania cirkví v Európe

Česko - Na získanie právnej subjektivity cirkvi stačí 300 podpisov, 10-tisíc podpisov treba na získanie ďalších práv.

Taliansko - Založiť si možno akúkoľvek skupinu s náboženskými

cieľmi, bez žiadosti o povolenie či registráciu.

Poľsko a Maďarsko - Žiadosť o zápis do registra musí podať najmenej 100 občanov.

Nemecko - Cirkvi sa nemusia registrovať, ale robia to, aby boli oslobodené od dane.

Väčšinou sa organizujú vo forme spolkov, na založenie stačí sedem členov.

Holandsko - Cirkvi sú právnickými osobami, neexistujú špeciálne podmienky na ich uznanie.

Rumunsko - Na registráciu treba ešte vyšší počet podporovateľov ako v prípade Slovenska, až 100-tisíc. Od roku 1990 nebola v Rumunsku registrovaná nijaká nová cirkev.

(Zdroj: Ústav pre vzťahy štátu a cirkví) **SME, 5.2.2007**

Registrácia cirkví sa asi sťaží

Poslanci posunuli do druhého čítania novelu zákona, na základe ktorej sa sťaží registrácia cirkví. Za jej posunutie do ďalšieho čítania sa vyslovilo 111 poslancov. Hlasovania sa zdržali iba poslanci opozičného SMK a Milan Urbáni z HZDS.

Po novom by mali totiž malé cirkvi so záujmom o oficiálne prihlásenie predložiť aj 20-tisíc podpisov jej členov s čestnými vyhláseniami, že k cirkvi patria. V súčasnosti stačia na registráciu aj podpisy sympatizantov. (čtk), **SME, 7.2.2007**

Čo už Odluka od rozumu

Naši poslanci budú hlasovať o tom, že na registráciu cirkví už nebude potrebných 20 000 podpisov sympatizantov ako doposiaľ, ale 20 000 podpisov členov. Niektorí poslanci to skrývajú, iní ani nie, v podstate ide o to, že sa medzi demokratickými krajinami pokúsime o svetové prvenstvo a moslimom chceme karikatúrou zákona zakázať islam. Čo už. Podariť sa to tak či tak nemôže. Ale odluka niektorých cirkví od lásky k bližnému svojmu a zdravého rozumu sa už realizuje. **Ján Füle PRAVDA, 6.2.2007**

Ad: Čo s pamäťou národa? (30.1.)

Staré latinské príslovie a zároveň filozofická zásada, hovorí: „Qui bene distinguit bene et docet“ - „Kto dobre rozlišuje, ten aj dobre učí.“ Toto pravidlo treba považovať za zlaté pre každú diskusiu a dialóg. Keď miešame veci, ktoré navzájom nesúvisia, alebo len okrajovo, je z toho guláš, ktorý dobre vyhovuje ideologizácii. Takto vnímam článok Petra Weissa v SME pod názvom: Čo s pamäťou národa? (30.1.) Pod jedným titulom chce riešiť otázku kandidáta na post šéfa ÚPN, ktorá je už vyriešená, a nie podľa jeho predstáv, potom otázku Jozefa Tisa a arcibiskupa Sokola. Jeho vyjadrenia o Tisovi a údajná spolupráca arcibiskupa Sokola s ŠtB tiež nesúvisia. Ideologizáciu vidím v tom, že celý článok je poznačený šťavnatou kritikou na KBS. Takže dobre rozlišujme, aby sme sa navzájom neurážali, ale hľadali dialóg. Ani ja tento článok nepišem v mene KBS, hoci som jej predsedom, ale vyjadrujem svoj osobný postoj. Arcibiskup Sokol, keď sa pochvalne vyjadril o Tisovi a slovenskom štáte, prejavil svoj osobný názor, a nie postoj KBS. Lebo KBS mu to neodsúhlasila, vôbec o tom nebola reč. Ja mu zazlievam aj jeho vyjadrenia, aj to, že znova otvoril túto otázku a znova spustil kampaň. Peter Weiss cituje hovorca KBS: „Cirkev sa od tohto obdobia nedíštancovala, lebo na to nemala dôvod.“ Nie je to celkom tak. Keď sa pápež Ján Pavol II. ospravedlnil svetu za holokaust, vtedy aj predseda KBS, biskup Rudolf Baláž vyhlásil, že aj KBS sa pripája k tomuto ospravedlneniu. Keď sme sedeli spolu všetci predstavitelia cirkví a náboženských spoločností ešte u prezidenta Michala Kováča, tam to biskup Baláž pred všetkými povedal zástupcovi židovskej náboženskej spoločnosti Franekovi, ktorý túto otázku otvoril. Dávam však za pravdu hovorcovi KBS, že cirkev nemala na to dôvod. Jozef Tiso sa nestal prezidentom slovenského štátu, ani nič nekonal v mene alebo z povolenia cirkví. Prezidentom sa stal politickou cestou a vieme dobre, že Vatikán bol proti tomu. Boli proti tomu aj mnohí domáci kňazi. Uvediem len jeden, nie bezvýznamný, príklad. Bol to Alexander Spesz, ktorý odho-

várал politikov, aby Tiso nebol prezidentom. On sám mi o tom rozprával. Spesz bol v tom čase na Slovensku považovaný za veľkú autoritu. Bol nielen veľkým teológom, ale aj vyhládaným psychológom. Ja som sa už vyjadril, a bolo to aj zverejnené, že najväčším Tisovým „hriechom“ bolo to, že bol katolíckym kňazom. Dá sa to rozumieť dvojako. Keď už mal byť ktosi prezidentom slovenského štátu, nemusel to byť práve katolícky kňaz. A druhý zmysel môjho výroku je, že keby Tiso nebol katolíckym kňazom, už dávno by sa bolo naňho zabudlo, ako sa to stalo v iných krajinách. Aj tu vidím ideologizovanie. Dajme si otázky: Keby bol Tiso lekárom, dodnes by sa mali všetci lekári ospravedlňovať? Všetci by boli vinní? Zámena tém, namiesto Tisa arcibiskupova údajná spolupráca s ŠtB, ktorú Weiss uvádza v treťom odseku, vôbec nebola účelová. Žeby zrazu všetky médiá presedlali? Bola to len zhoda okolností, že v tom istom čase prišlo zrieknutie sa varšavského arcibiskupa. Iste nie som sám, keď poviem, že súhlasím s výrokom nového šéfa ÚPN, ktorého Weiss označuje ako „mladý historik Petranský“ a ktorého cituje: „...zločiny komunizmu ešte neboli potrestané, zatiaľ čo zločiny fašizmu áno“. V päťdesiatych rokoch „do tretieho pokolenia“ sa nikto nemohol dostať napr. na vysokú školu alebo na lepšie miesto, keď mal v rodine kohosi, kto kolaboroval s fašizmom. A boli aj horšie veci! Nevie, ktorý z týchto dvoch režimov má na svedomí viac ľudských životov a mučenia rôzneho druhu. Eštebáci pri vyšetrovaníach používali najrozličnejšie druhy mučenia. Uvediem len jeden drastický prípad. Kňazom pri vyšetrovaní máčali hlavu do vedra s výkalmi, aby sa priznali k neskutočným zločinom. Zle sa to aj hovorí. Za takého režimu bol Peter Weiss v rokoch 1975 -1989 pracovníkom Ústavu marxizmu-leninizmu, teda totalitnej ideológie. Nežiadam ho, aby sa nám ospravedlňoval. Má však čo najmenej právo nazývať postoj KBS za škandalóznym.

František Tondra
(Autorje predsedom KBS)
SME, 6.2.2007

Sicílske peklo

Pri nepokojoch zabili policajta, v Taliansku stop futbalu

HOROR na futbalovom zápase v Catanii. Talianska futbalová federácia zrušila všetky víkendové zápasy.

Dôvodom je smrť policajta, ktorého počas piatkového sicílskeho derby medzi Cataniou a Palermom zabil fanúšik.

Vyšetrovanie smrti 38-ročného policajta Filippa Racitiho v Catanii pokračuje. Polícia zatkla 14 osôb. Podľa informácií palermského prokurátora Racitiho v jeho služobnom vozidle zasiahol do hrude veľký kameň a zároveň vdýchol dym z nálože, ktorá vybuchla v blízkosti auta. To viedlo k jeho smrti. Stav druhého ťažko zraneného policajta sa zlepšuje.

Podľa predbežných informácií pri výtržnostiach pred štadiónom Catanie utrpelo zranenia 100 ľudí. Polícia proti rozvášnenému davu použila slzný plyn, ten sa však spreď štadióna dostal aj na hraciu plochu a rozhodca musel zápas na 20 minút prerušiť. Palermo zvíťazilo na trávniku Catanie 2:1.

Stop vandalizmu Po scénach pripomínajúcich občiansku vojnu vypovedala talianska vláda a futbalové špičky boj násiliu na futbalových štadiónoch.

„Podnikneme drastické opatrenia, aby sme radikálne zmenili situáciu a zastavili degeneráciu športu,“ povedal premiér krajiny Romano Prodi. Kým sa škandál nevyrieši, budú zápasy odložené, ba zrušili aj medzištátny duel Talianska s Rumunskom.

Prezident klubu Catania Antonio Pulvirenti sa rozhodol odstúpiť.

Vatikán: rok zákaz!

Aj Vatikán žiada radikálne opatrenie v podobe zákazu futbalových stretnutí v Taliansku na jeden rok. „Stupňovanie napätia je neprijateľným šílenstvom.“

Futbal sa stal športom, ktorý sa ocitol v rukách kriminálnikov a dokonca vrahov. Musíme nájsť odvahu aspoň na rok zastaviť tento cirkus, ktorý sa vymkol spod kontroly,“ píše oficiálny vatikánsky denník L'Osservatore Romano.

(sita, tasr, spo)

Plus jeden deň, 5.2.2007

Účet za násilie. Taliani pochovali policajta

RÍM - Za účasti tisícok prítomných, medzi ktorými nechýbali ani ministri vnútra a športu, pochovali v sicílskej Catanii policajta Filippa Racitiho, obeť piatkových násilností futbalových priaznivcov dvoch ostrovných rivalov Catanie a Palerma. 38-ročný príslušník polície zahynul v služobnom aute, keď ho usmrtila bomba, ktorú do vozidla hodil jeden z fanúšikov.

Talianska futbalová federácia následne zrušila kompletný víkendový program všetkých súťaží do 18. februára aj tohtotýždňové stretnutia reprezentácií. O ďalšom osude futbalu v krajine úradujúcich majstrov sveta sa môže rozhodnúť v najbližších dňoch.

S Racitim, ocom dvoch synov, sa prišlo do miestnej katedrály rozlúčiť tisíc ľudí, pred bránami zostali ďalšie tisíce. Počas omše

zaznel aj sústrastný odkaz pápeža Benedikta XVI. s apelatívnym obsahom:

„Svätý Otec vyzýva všetky zodpovedné strany, aby sa pričínili o rešpektovanie zákonov, solidaritu a obnovu ducha zdravej súťaživosti.“ Ministerka športu Giovanna Mekkndriová zatiaľ odmietla stanoviť dátum ukončenia futbalového „moratória“, prezident Talianskej futbalovej federácie Luca Pancalli sa tiež odvolal na výsledok včerajšej schôdzky a uviedol, že „na rad prídu dlhodobé stratégie, pretože škody nie je možné napraviť za týždeň alebo desať dní“.

Najnovšie ohlasy z futbalových kruhov aj z tlače však naznačujú, že Apeninský polostrov sa už prebúdzá z prvotného šoku a víťazí hlad po najpopulárnejšom športe v krajine. „Smrť je, žiaľ, sú-

Tajní nebránili útoku na pápeža Jána Pavla II.

VARŠAVA - Vo vyšetrovaní do dnes neobjasneného atentátu na dnes už zosnulého pápeža Jána Pavla II. v roku 1981, sa objavili nové skutočnosti. Bývalý poľský dôstojník tajnej služby obvinil svojich niekdajších nadriadených, že vedeli o pláne zabiť pápeža. „Vedeli to, no nepodnikli nič,“ tvrdí exagent tajnej služby. O príprave atentátu vraj vedeli aj ich talianski kolegovia, no ich „aktivity bola tiež nulová“. Tieto informácie priniesol v najnovšom vydaní časopis Wprost.

O atentát sa nakoniec pokúsil Ali Agca na Námestí sv. Petra v Ríme 13. mája 1981.

Muž, ktorého meno časopis nezverejnil, povedal, že našiel túto správu na písacom stole člena poľskej tajnej služby. Odovzdal ju svojim nadriadeným. Krátko po tom sa správa stratila. „Následné udalosti ukázali, že vedenie tajnej služby všetky informácie zničilo, a ľudí, ktorí boli o správe informovaní, preložili na iné oddelenie,“ uviedol muž pre Wprost.

Sita

HN, 7.2.2007

časťou fenoménu zvaného futbal, v ktorom existujú isté nekontrolovateľné javy,“ povedal prezident talianskej Asociácie klubov Antonio Matarrese a vyzval na pokračovanie Serie A.

„Futbal by nemalo nič zastaviť. Existuje prvé ‚prikázanie‘: Futbal je priemysel... Myslíte si, že existuje odvetvie, ktoré by zastavilo všetky svoje továrne bez toho, aby dalo vedieť, kedy ich znovu otvorí? Tragédia sa nás dotkla, ale šou musí pokračovať,“ povedal Matarrese a trochu cynicky prirovnal futbalové dianie k továrňam najväčšej talianskej automobilky: „Keď chce Fiat znovu spustiť výrobu, nevypne všetky svoje linky. Radi by sme tento model preniesli aj do futbalu.“

SITA, HN, 6.2.2007

Host'om Worshipfestivalu bude nemecká speváčka Sarah Brendel

KOŠICE. Nemecká speváčka Sarah Brendel, ktorú v roku 2005 vyhlásil časopis Christianity Today za objav roka v americkom kresťanskom hudobnom svete, bude host'om sobotňajšieho festivalu gospelovej hudby Worshipfestival v Košiciach.

Akcia sa uskutoční 10. februára v športovej hale Cassosport v Košiciach a je pokračovaním každoročného veľkého kresťanského hudobného festivalu CampFest, informoval koordinátor projektu Richard Kráľovič.

Organizátorom podujatia, ktoré sa začne o 17.00 hodine, je Mládež pre Krista v spolupráci s deviatimi kresťanskými cirkvami v Košiciach a občianskym združením Carpe Diem. Hlavnou témou bude Život v inej dimenzii.

„Okrem vynikajúcej atmosféry, kvalitného zahraničného host'a a slovenských hudobných kapiel Timothy a Tretí deň sa účastníci môžu tešiť na oslovujúce posolstvo speakra worshipfestivalu Martina Harčara,“ uviedol Kráľovič.

Vstupenky si možno zakúpiť v predpredaji v Mestskom informačnom centre, ale aj v deň festivalu priamo v hale Cassosport. Sarah Brendel je dcérou pastora a hoci bola vychovávaná v kresťanskej rodine, do svojich šestnástich nemala s Bohom žiadnu osobnú skúsenosť. Nespieva chválivé piesne, ich texty sú o jej vzťahu k Bohu a reálnom živote s ním.

Ako sa vyznala na svojej internetovej stránke, chce, aby sa jej hudba dotkla každého, nemusí to byť kresťan.

„Keď píšem a spievam tieto piesne, chcem mieriť priamo do srdca a použiť moje skúsenosti a moju vieru, aby som zaujala publikum. Chcem nimi pohnúť tak, ako sa nikdy predtým necítili. Mojou túžbou je, aby časom vstúpil Kristus aj do ich života, tak ako do môjho,“ dodala.

SME, 7.2.2007

Atentát na pápeža- tajné služby informované?

Poľsko je šokované. Vyšetovanie atentátu na pápeža Jána Pavla II. z roku 1981 by mohlo nabrat' nový spád. Poľská tajná služba údajne o všetkom vedela už niekoľko týždňov vopred. Takéto informácie zverejnil poľský týždenník WPROST, ktorý sa opiera o tvrdenia bývalého agenta.

Atentát na pápeža Jána Pavla II. sa stal 13. mája 1981. Vo Vatikáne naň vystrelil Turek Ali Agča. Pápež prežil. Tajné služby socialistického Poľska údajne o všetkom vedeli, nič ale nepodnikli. Tvrdí to jeden z bývalých agentov. Tajnú správu o pripravovanej vražde našiel na písacom stole. Potom ako o nej informoval nadriadených, však zmizla.

Z Varšavy telefonuje Zužana Kohútová, spolupracovníčka STV: „Redaktorom Wprostu sa podarilo dostať k týmto dokumentom a vyhľadať tohto svedka. To pomohlo zasa pri pátraní po ďalších svedkoch, výpovede ktorých odhalili nové fakty ohľadom rolí poľskej i talianskej tajnej služby pred i po atentáte na poľského pápeža.“

Do celej veci boli podľa poľského agenta zainteresovaní i kolegovia z Talianska. Ani oni však nekonali. V pozadí atentátu mala stáť ruská tajná služba KGB. Tá vraj chcela odstrániť nepohodlného antikomunistu Karla Wojtylu.

Lucia Košecká
STV, 19:30, 6.2.2007

Oltár z Dómu sv. Alžbety počas vojny ukryli v obci Hejce

Košice/Hejce 2. februára (ČTK) - Maďarská obec Hejce sa stala známou po vlnajšej leteckej katastrofe. Na kopci Borsó vtedy 19. januára zahynulo 42 vojakov, vracajúcich sa z misie v Kosove. Málokto však vie, že počas druhej svetovej vojny tam ukryli vzácny stredoveký hlavný oltár Dómu sv. Alžbety v Košiciach.

„V roku 1941 boli Košice bombardované. Prvé bomby spadli prakticky len niekoľko metrov od Dómu sv. Alžbety. Bolo treba rýchle konať a tak stredoveké oltáre zabalili do debien a previezli do nenápadnej obce Hejce,“ povedal historik umenia Gabriel Kladek. Celú udalosť pozná aj z rodinného rozprávania, prepravu totiž zabezpečoval jeho otec.

Hejce neboli vybrané náhodne. Do vtedajšieho košického biskupského majetku totiž patril kaštieľ v tejto obci a práve v neprehľadných katakombách sídla ukryli vzácne košické umelecké diela. „Ideálne miesto to asi nebolo, už aj pre tie vlhkostné pomery,“ povedal ČTK priamo na mieste Kladek. Košice boli v tých rokoch súčasťou Maďarska, zabezpečiť prevoz preto nebol problém. V tom čase na to využili koče ťahané koňmi.

Vyššie sto dební naplnených predmetmi z chrámu a zbierok Východoslovenského múzea ale pred vojnou neuniklo. V pivniciach ich objavili najprv rumunskí a neskôr sovietski vojaci. „Boli to takí moderní zlatokopi, pozlátané drevené ornamenty začali rozbíjať, len aby sa presvedčili, či nejde o pravé zlato,“ opísal osud artefaktov Kladek. Väčšina debien ostala ale nepoškodená.

Problematické sa napokon stalo vrátenie predmetov. Medzi ich úkryt a Košice sa totiž po vojne vrátila slovensko-maďarská hranica. „Predmety sa do Košíc dostali až na niekoľko pokusov. Niekoľkokrát boli vrátené z hraníc, inokedy chýbal benzín. Po ceste dokonca zmokli. Po prevezení ich rozložili priamo na podlahe v dóme, kde ležali niekoľko rokov,“ vysvetlil Kladek. Až potom ich odborné zreštaurovali a v druhej polovici 50. rokov inštalovali na pôvodné miesta.

Záhadou dodnes ostalo i samotné bombardovanie Košíc. Stále totiž nie je jasné, kto vlastne na mesto zaútočil. Tento útok na mesto bol však priamym podnetom na vstup Maďarska do vojny.

igr fil fab
SME inet, 2.2.2007

Zaregistrovať cirkev bude ťažšie

Registrácia novej cirkvi, či náboženskej spoločnosti nebude už taká jednoduchá. Poslanci totiž posunuli do 2 druhého čítania novelu zákona, ktorá má sprísniť podmienky registrácie. Návrh podporila aj väčšia časť opozície.

Po novom by mali cirkvi, ktoré majú záujem o oficiálne prihlásenie predložiť 20 tisíc podpisov členov s čestným vyhlásením, že k cirkvi patria. Doteraz stačili na registráciu aj podpisy sympatizantov.

Natočené:

Ján Podmanický (Smer-SD), poslanec NR SR, predkladateľ zákona: „V poslednom období sa naozaj objavuje väčšie množstvo rozličných recesistických skupín, ktoré sa vydávajú za cirkvi a za náboženské spoločnosti a zneužívajú práve toto nepresné ustanovenie.“

Sprísnenie zákona má zamedziť zneužívaniu výhod, ktoré štát

poskytuje registrovaným cirkvám a náboženským spoločnostiam. Najväčšie cirkvi na Slovensku s návrhom súhlasia, podľa nich má štát právo regulovať túto oblasť.

Natočené:

Miloš Klátik, generálny biskup ECAV: „V zásade nemáme nejakých výhrad.“

Natočené:

Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Z pohľadu cirkvi je to plne legitímny krok vlády a Národnej rady Slovenskej republiky.“

Komunita Moslimov na Slovensku nedávno ohlásila záujem o registráciu Islamu na Slovensku. Podľa jej predstaviteľov návrh novely je pravdepodobne reakciou na ohlásené zbieranie podpisov.

Peter Hajnala

TA3, 12:00, 7.2.2007

Právne peklo

Utorkové hlasovanie o novele zákona o registrácii cirkví na Slovensku je šokom. Poslanci škandalózne zabudli na Ústavu SR, na ktorú pri preberaní mandátu skladali položením pravej ruky sľub. Požiadavka, aby namiesto podpisov iba sympatizantov museli žiadatelia o registráciu priložiť zoznam najmenej 20-tisíc riadnych členov spolu s čestným vyhlásením o členstve v tejto cirkvi, je nehorázne. Všetkým zo 111 hlasujúcich odporúčam povinné oživenie pamäti a nastudovanie znenia Hlavy II, článku 24. Táto pasáž Ústavy SR totiž zaručuje slobodu myslenia, svedomia, náboženského vyznania a viery... Garantuje slobodne prejavovať svoje náboženstvo alebo vieru. A to najpodstatnejšie (v kontexte pripravovanej novely) je v odseku 4 doslovne: Podmienky výkonu práv možno obmedziť iba zákonom, ak ide o opatrenie nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na ochranu verejného poriadku, zdravia a mravnosti alebo práv a slobôd iných... A také dačo sa predsa u nás nedeje.

A ešte čosi. Akým právom politici žiadajú 20-tisíc podpisov na registráciu cirkvi keď oni na založenie strany potrebujú iba 10-tisíc podpisov? Prečo chcú detailný menoslov veriacich, keď nejstuje ani detailný, verejne prístupný menoslov všetkých členov všetkých politických strán. A že niektoré cirkvi zneužívajú výhody registrácie a vznikajú ako účelové subjekty? A politické strany nie sú účelovo vznikajúce subjekty? A koľkože stá miliónov od roku 1990 dostali z našich daní cez štátnu pokladnicu na svoje fungovanie?

A k téze poslanca Podmanického, že sa objavujú „...recesistické skupiny, ktoré si robili posmech z náboženstva a chceli zneužiť diery v zákone...“ len toľko: Pán poslanec, pozrite si zoznam politických strán a stráničiek (či lapidárnejšie srandičiek), ktoré od roku 1990 vznikli na Slovensku a ako a kde väčšina z nich skončila, ako si väčšina z nich robila a robí posmech zo zákonov a z Desatora.

Ak prejde takýto zákon o registrácii cirkví, potom by mal byť prijatý

Trnka spochybnil zákon o registrácii cirkví

KOŠICE - Národná rada SR posunula do druhého čítania poslaneckú novelu zákona o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností napriek tomu, že sprisňuje podmienky registrácie. Od júla 2004 je pritom na Ústavnom súde návrh generálneho prokurátora Dobroslava Trnku, ktorým spochybnil ústavnosť už súčasných registračných podmienok.

Na registráciu nových cirkví a náboženských spoločností by podľa návrhu poslancov malo byť potrebných 20-tisíc podpisov ich členov, nielen sympatizantov, ako je to v súčasnosti. Podľa Trnku pritom Slovenská republika platným zákonom o slobode náboženskej viery, v spojení so zákonom o registrácii cirkví a náboženských spoločností, diskriminuje občanov hlásiacich sa k vyznaniu neregistrovanej cirkvi či spoločnosti. V porovnaní s inými veriacimi totiž nemôžu v plnom rozsahu uplatniť svoje náboženstvo iba z dôvodu veľkosti.

Na porovnanie generálny prokurátor uviedol, že Česká republika vyžaduje na registráciu náboženskej komunity 300 plnoletých občanov a v Rusku zákon o slobode vyznania požaduje najmenej 10 zakladajúcich členov. „S prihliadnutím na počet obyvateľov a rozlohu uvedení krajín je neprimeranosť počtu stanoveného slovenskou právnou úpravou zreteľná.“

tasr

HN, 8.2.2007

aj nový zákon o politických stranách s rovnakými podmienkami. A tak by sme sa šmahom ruky zbavili všetkých tých v podstate účelovo vzniknutých politických subjektov, lebo podľa aktuálnych údajov možno jedna či najviac dve strany majú viac ako 20-tisíc registrovaných členov. Lenže na to sa nespoliehajme a po prijatí tejto novely by mali generálny prokurátor, Ústavný súd i prezident republiky konať a poslať novelu o registrácii cirkví do právneho pekla.

Peter Turčík, HN, 8.2.2007

Sokol nemôže hovoriť s novinármi

BRATISLAVA. Obdobie liečenia arcibiskupa Jána Sokola sa nečakane predĺžilo, a preto sa stále nemôže stretnúť s novinármi, aby sa vyjadril k svojej novej spolupráci s ŠtB. Hovorca arcibiskupského úradu Tibor Hajdu povedal, že podľa lekárov bude trvať ešte „niekoľko týždňov“, kým sa arcibiskup znovu vráti do práce.

V polovici januára zvolal tlačovú besedu cirkevný historik Jozef Hal'ko a Hajdu a snažili sa médiám vysvetliť, prečo podľa nich Sokol s ŠtB nespoločne pracoval. Povedali, že on osobne na tlačovú besedu nemohol prísť, lebo je chorý a s novinármi sa stretne možno o pätnásť dní. Čo arcibiskupovi je, alebo v ktorej nemocnici je hospitalizovaný, nepovedali. (mož), SME, 8.2.2007

Gréckokatolícke biskupstvo odmieta Chartu rusínskych veriacich

Grécko-katolícke biskupstvo v Prešove odmieta takzvanú Chartu rusínskych grécko-katolíckych veriacich 2007. Je to podpisová akcia prešovských rusínskych periodík Ľudové noviny a Rusín, za vrátenie rusínskeho jazyka do gréckokatolíckych cirkevných obradov. Informuje kancelár Biskupského úradu v Prešove Ľubomír Petrik.

„Táto takzvaná Charta rusínskych gréckokatolíckych veriacich 2007 totiž obsahuje veľa nepravd a polopravd, ktoré poškodzujú dobré meno grécko-katolíckej cirkvi na Slovensku. Poslaním cirkvi je v prvom rade ohlasovať radostnú zvesť o tom, že Boh miluje a chce zachrániť každého človeka bez rozdielu rasy, jazyka či národnosti. Ako hovorí apoštol Pavol v liste Rimanom, niet rozdielu medzi Židom a Grékom, lebo ten istý je pán všetkých. Preto aj miestnemu biskupovi záleží ma každým veriacom. Neprotivíme sa procesu národného uvedomenia našich občanov rusínskej národnosti, no zásadne nesúhlasíme s tým, aby grécko-katolícka cirkev na Slovensku a jej hierarchia boli nepravdivo prezentované.“

Rádio Lumen, 20:00, 8.2.2007

V Nitre otvorili výstavu prác študentov Cirkevnej školy úžitkového výtvarníctva sv. Lukáša z Topoľčian

Práve v týchto chvíľach je v Ponitrianskom múzeu v Nitre vernisáž prác študentov Cirkevnej školy úžitkového výtvarníctva sv. Lukáša z Topoľčian. Nitra sa tak po Krakove, Paríži a Ostrihome stáva ďalším miestom, kde sa študenti prezentujú. Na vernisáži bola aj Ľudmila Synaková.

Cirkevná stredná škola úžitkového výtvarníctva sv. Lukáša v Topoľčanoch má za sebou ešte len 3 roky existencie a tak na verejnosti nie je veľmi známa. Prví absolventi opustia brány až v budúcom školskom roku. Dobré meno školy a svojich pedagógov zatiaľ šíria na početných výstavách. Školu v súčasnosti navštevuje 80 študentov, ktorí sa tu vzdelávajú v 6 študijných odboroch. Zaujímavosťou tu môžu študovať propagačnú grafiku a propagačné výtvarníctvo, úžitkovú

malbu, konzervátorstvo a reštaurovanie drevorezieb omietky a štukovej výzdoby. Záujem je aj o výtvarné spracovanie keramiky a porcelánu. Z odborných predmetov sa kladie dôraz najmä na figurálne kreslenie, technické kreslenie, fotografovanie a počítačovú grafiku. Ako mi povedal riaditeľ školy Jozef Krajčík, škola je jedinou svojho druhu na Slovensku. Štúdium trvá 4 roky a žiaci, ktorí chcú na tejto škole študovať, musia absolvovať talentové prijímacie skúšky. Na vernisáži sa zúčastnil aj primátor Topoľčian Peter Baláž, ktorý sa vyjadril, že mesto túto cirkevnú školu podporuje aj finančne. Vystavené práce žiakov cirkevnej školy si v priestoroch Ponitrianskeho múzea v Nitre môžete pozrieť až do konca februára.

Rádio Regina, 18:00, 7.2.2007

Nové cirkvi v Bagdade

Vysvätenie troch nových diakonov za kňazov v tomto čase v Iraku je znakom nádeje. Vyhlásil to chaldejský arcibiskup Kirkuku Luis Sako. V nasledujúcich dňoch budú vysvätení ďalší štyria sirsko-katolícki diakoni. Arcibiskup Sako vyjadril zármutok a znepokojenie nad súčasnou situáciou v krajine. Podľa jeho slov ne-

istota, ktorá ohrozuje každodenný život kresťanov vytvorila skutočné vákuum na kňazskom pastoračnom stupni cirkvi. Zatiaľ čo evanjelizačné skupiny, ktoré prišli s americkou armádou sa rozmnožujú. Iba v Bagdade vzniklo za posledné obdobie tridsaťšesť nových cirkví.

Rádio Lumen, 20:00, 7.2.2007

Katedrálu vyzdobili lebkami

Španielsky umelec vyzdobil na žiadosť cirkvi gotickú katedrálu bahnom a kosťami. Na jej otvorenie však neprišiel, lebo je neveriaci.

Netradičné spojenie moderného umenia a starej gotickej architektúry si môžu zvedavci pozrieť v Katedrále Seo v Palme de Mallorca. Jeden z najznámejších španielskych umelcov súčasnosti Miquel Barceló totiž pokryl celú bočnú kaplnku veľkými keramickými kusmi v podobe popraskaného bahna, mŕtvych rýb a ľudských lebiek.

Výsledkom je „mysteriózna jaskyňa plná lebiek a monštier, „ ako sa vyjadril umelecký kritik Josep

Casamartina. Barcelóa prácou poveril miestny biskup.

Jedinou požiadavkou od úradov bolo, aby jeho dielo vyjadrovalo Krista. Spojením rýb a lebiek chcel Barceló pripomenúť Ježišov zázrak, keď chlebom a rybami nakrmil 5-tisíc ľudí. Pre zachovanie ponurej atmosféry katedrály tiež vymaloval okná kaplnky sivou farbou. Na projekte pracoval 6 rokov a pri miesení hliny mu pomáhali aj jeho deti.

„Cítil som pri tom úžasnú slobodu, „ komentoval uplynulý čas.

Iróniou je, že aj keď považuje svoju prácu za spirituálnu, kresťanom sa stať nechce. VERONIKA PAVLÍKOVÁ

Plus jeden deň, 8.2.2007

Gól do vlastnej siete

Po povinnom vyučovaní náboženstva je novo pripravovaný zákon o registrácii cirkví ďalším gólom, ktorý sa tzv. kresťanský orientovaní politici a už registrované cirkvi pokúšajú streliť do vlastnej siete. Pri čítaní ich vyhlásení musí človek zabudnúť na základnú logiku vecí, aby im mohol uveriť.

Zrekapitulujme si základné fakty. Po prvé je tam návrh, aby základným meradlom (ne)registrácie náboženskej spoločnosti bol počet členov! Po druhé predstavuje sa tam ako nábožensky slobodné to, ak sa cirkev môže registrovať len ako občianske združenie a nie ako cirkev.

Po tretie v duchu sloody sa budú požadovať od prípadne novo registrovaných cirkví aj niektoré osobné údaje členov. A po štvrté, meradlo financovania cirkví štátom je v tom, či bola cirkev už (kedysi) registrovaná, resp. či spĺňa kritériá nového zákona, ktoré mnoho už registrovaných cirkví nespĺňa. Jednoducho jeden väčší nezmysel ako druhý.

Už len tento výpočet je jasným svedectvom o tom, že tu ide o presadenie určitého zákona na základe väčšiny hlasov, a nie túžby po pravde a spravodlivosti. To, že so zákonom prichádzajú ľudia z prostredia súčasnej vládnej koalície, ani tak neprekvapuje. Zarážajúce je, že sa

k danému návrhu negatívne nevyjadrujú ani už registrované cirkvi, ani KDH. Preto mi na základe uvedených faktov dovoľte zopár implikácií:

Ak sa totiž cirkve nestavia za obhajobu skutočnej slobody virovyznania, potom je otázne, či sa nespreneveruje svojmu základnému poslaniu viesť národ k duchovnej a morálnej obrode. Ak sa však spreneveruje základnému poslaniu, aký nárok si potom robí na peniaze daňových poplatníkov?!

Ak je v jednej európskej demokratickej krajine snaha o de facto potlačenie náboženskej slobody a zachovanie „kresťanského“ charakteru oficiálnych náboženských skupín, tak by sme nemali očakávať, aby sa „demokraticky zaostály“ Blízky východ otváral myšlienkam náboženskej plurality.

Ak sa za socializmu mohli zaregistrovať cirkvi, ktoré majú dnes rádovo pár tisíc členov (a ja som súčasťou jednej z nich), potom je otázne, či v istom zmysle slova nebol zákon komunistického Československa slobodnejší, ako je ten súčasný či budúci zákon demokratického Slovenska.

Milan Mitana

(Autor je členom Cirkvi bratskej)
SME, 8.2.2007

Kozelník bude mať kostolík lod'

Predlohou kostola v Kozelníku je loď z predstáv Dona Bosca.

KOZELNÍK. V malej obci Kozelník blízko Banskej Štiavnice vyrastá kostolík s neobvyklou architektúrou. Bude mať podobu lode, čo je na Slovensku zatiaľ ojedinelé. V tvare lode je zatiaľ postavený iba kostol v Liptovských Slačoch. Predlohou kostola v Kozelníku je loď z predstáv Dona Bosca. Ako nám povedal autor stavebného návrhu Ondrej Binder, kostol je prototypom lode z maľby, ktorá je umiestnená v Miláne - v pôsobisku Dona Bosca.

V predstavách Dona Bosca bola cirkev loďou, ktorá sa plaví dejinami sveta. Pri jej kormidle stál pápež,

ktorý sa ju ako kapitán lode snažil doviest' medzi dva pevné body. Tými sú Eucharistia a Panna Mária.

Práve tento moment je zreteľný aj na kostolíku v Kozelníku, dva mohutné stĺpy budú niest' oba symboly viery. Popri návrhu Ondreja Bindera sa na projektovú časť kostola podieľal Ladislav Hradský. Veriaci z Kozelníka v doterajšej histórii obce vlastný kostol nemali. Stavba je pred dokončením, podarilo sa ju zrealizovať vo veľmi krátkom čase. Stavebné práce sa začali začiatkom októbra minulého roka, na Vianoce sa už mohli v zatiaľ rozostavanom kostole slúžiť sväté omše. Kostol postavili zo sponzorských darov.

SME, 9.2.2007

Cirkvi sú (ne)rovné

Doteraz tu mohla byť cirkev zaregistrovaná vtedy, keď predložila zoznam 20-tisíc „plnoletých osôb“, ktoré sa k nej hlásia. Po prijatí novely poslancov Podmanického a Muškovej, bude musieť k žiadosti priložiť zoznam 20-tisíc svojich „plnoletých členov“. Keďže posunutie novely do druhého čítania odhlasovalo 111 poslancov, parlamentné strany s výnimkou SMK zjavne nemajú s jej podporou problém. Štát vraj musí predísť financovaniu recesistických skupín, ktoré by si podpismi „plnoletých osôb“ vymohli status cirkvi a čerpali z toho „značné množstvo výhod“. Lenže spôsob, akým sa tomu „štát“ snaží predísť, problémy nerieši, ale zhoršuje. Slovenská republika je podľa ústavy konfesijne neutrálna a jej právny poriadok musí zabezpečiť rovnosť medzi cirkvami a náboženskými spoločnosťami. Zásada rovnosti však mohla byť porušená, lebo povinnosť predložiť 20-tisícový zoznam sa netýkal všetkých cirkví, ale iba tých, ktoré neboli zaregistrované či povolené v roku 1991. Preto podal generálny prokurátor podnet na Ústavný súd. Jeho druhý podnet súvisí s tým, že dnes platná norma neposkytuje cirkvám rovnú možnosť nadobudnúť právnu subjektivitu, a to bez ohľadu na ich veľkosť. Právna subjektivita totiž vzniká až registráciou a bez nej nemajú cirkvi nárok na finančný príspevok štátu. Ale bez právnej subjektivity nemôžu žiadať ani oslobodenie od miestnych daní, nemôžu zriaďovať cirkevné školy, sociálne a charitatívne zariadenia, nesmú sobášiť a pochovávať atď. Navrhnutá novela neodstraňuje právnu a faktickú nerovnosť medzi cirkvami, ale ju ešte viac posilňuje, lebo dvíha bariéru medzi registrovanými a ostatnými. Ak „štát“ nechce platiť každého, kto sa vyhlási za cirkev, tak by mal zaviesť dvojstupňovú registráciu. Ale nesmie upierať menším cirkvám ich ústavný nárok na právnu subjektivitu.

Marián Leško
SME, 9.2.2007

RODINNÉ TAJOMSTVO!

Prečo sa popradský primátor aj druhýkrát mohol ženit v kostole?

POPRADE - Primátor Popradu Anton Danko sa aj napriek tomu, že bol rozvedený, oženil v stredu v kostole. Dôvod, prečo mu to cirkev dovolila a teda jej súd vyhlásil prvé Dankovo manželstvo, za neplatné, ostáva skrytý.

„Nemôžem sa k tomu vyjadriť.

Je to súkromná záležitosť, ktorá je predmetom tajomstva, a to sa nikdy nezverejňuje, „povedal súdny vikár Spišskej diecézy Ján Duda.

Ako dodal, cirkevný súd môže manželstvo vyhlásiť za neplatné pre manželské prekážky.

Tých je dvanásť. „Napríklad jeden z manželov povie Áno pod veľkým psychickým nátlakom, v manželstve je nevera alebo žena mužovi povie, že s ním čaká dieťa a pritom to dieťa čaká s niekým iným, „vy-svetľuje Marián Gavenda.

Ďalším dôvodom je deformovaný manželský súhlas (9 prípadov), kedy pred oltár príde napríklad jeden z dvojice opitý.

Spôsob uzatvárania manželstva môže byť tiež defektný.

„Rozsudok vynesie krajský sudca, ktorý na to nemá právo alebo kňaz zabudne na sľub, „tvrdí Gavenda. Inak povedané nedostatok kánonickej formy. Podľa vikára Duda „každý má právo žiadať, aby manželstvo bolo prešetrované, ale nemá právo žiadať, aby cirkev vyhlásila jeho manželstvo za neplatné“.

Rozhodnutie na dvakrát Pri cirkevných procesoch nikdy nerozhoduje samosudca, ale traja sudcovia. Keď rozhodnú, prípad sa „posúva“ na vyššiu inštanciu. A opäť rozhoduje trojica sudcov. „Až po druhom rozsudku je možné uzavrieť nové manželstvo, „doplnil Duda. Ako zdôraznil, nikdy však cirkevný súd nevyhlási manželstvo za neplatné bez dôkazov. „Možno, že medzi veriacimi nie je taká vedomosť. Niekedy to závisí od odvahy ísť na súd a zistiť si to, „poznámenal súdny vikár na našu otázku, či si nemyslí, že vyhlásenie manželstva uzavretého v kostole za neplatné, je na Slovensku naozaj zriedkavý jav.

Plus jeden deň, 9.2.2007

Potraty rozdelili Portugalsko

Portugalci sa v nedeľnom referende vyjadria, či má krajina povoliť uzdu prísny interrupčným pravidlám.

LISABON - Portugalci majú v nedeľu rozhodnúť o budúcnosti interrupcií. V ľudovom hlasovaní sa má ukázať, či upustia od tradičných katolíckych hodnôt a budú kopírovať európsky model umelého prerušenia tehotenstva. Krajina by tak opustila skupinku štátov ako Poľsko, Írsko a Malta, ktorých pravidlá v tejto otázke sa považujú za prísne. Pozorovatelia preto označujú hlasovanie za test ich modernosti. Otázka, na ktorú v referende odpovedia, sa týka toho, či by ženy, ktoré podstúpia zákrok za nelegálnych podmienok, mali potrestať alebo nie.

Ženy v Portugalsku môžu podstúpiť zákrok len v prípade ohrozenia života matky do 12 týždňov, v prípade nebezpečenstva vrodenej deformácie dieťaťa do 24 týždňov alebo v prípade, že bola žena znásilnená, do 16 týždňov. V iných prípadoch postihne ženu aj lekára 3-ročný trest väzenia. „Áno“ v referende by to znamenalo povolenie zákroku do 10 týždňov tehotenstva bez trestu.

Portugalci váhajú

Podľa posledných prieskumov verejnej mienky zástancovia súhlasu s legalizáciou strácajú hlasy, avšak stále majú prevahu. Veľká časť spoločnosti však zostáva nerozhodná. Nebolo by to prvýkrát, čo by Portugalci legalizáciu zmietli zo stola. Stalo sa to už v roku 1998, keď viac ako polovica krajiny odmietla tento zákrok do desiateho týždňa. Aby bol teraz výsledok referenda záväzný, musí hlasovať najmenej polovica z 8,4 milióna voličov.

Kto bojuje

Medzi bojovníkov proti legalizácii patrí najmä katolícka cirkev, ku ktorej sa hlási 90 percent obyvateľov. Jej najsilnejším argumentom je, že by zrušenie zákazu mohlo urýchliť mravný rozklad v štáte. Liberáli zasa dúfajú, že

ženám prestanú hroziť za nelegálne potraty tresty vo väzení. Cirkev argumentuje: „Sme krajinou tradícií, ale tlak v týchto otázkach začíname cítiť,“ povedal najväčší predstaviteľ katolíckej cirkvi v Portugalsku, kardinál José Policarpo.

Potraty - cesta k rozvoju?

Portugalsko po prijatí eura znamenalo ekonomický rast, ktorý následne vystriedala hospodárska kríza. Sociologička Marina Costo-Lobová označuje túto stagnáciu ako brzdu zmien v spoločnosti. „Spomalenie rozvoja je dôvodom, prečo sa Portugalsko s modernými postojmi nestotožnilo,“ dodáva. Súvislosť medzi hospodárstvom a spoločnosťou vidí aj Marek Michalčík zo slovenského Fóra života, avšak v trochu inom svetle. „Nejde o ekonomiku, ale o životné postoje. Príkladom môžu byť Spojené štáty aj Slovensko. Za posledné obdobie ekonomického rozvoja počet umelých potratov klesá, ľudia sú zodpovednejší,“ povedal Michalčík pre HN. Podľa neho Portugalsko sa líši aj v tom, že bolo „poznačené salazarovským režimom“. (autoritatívny režim v rokoch 1932 -1974, pozn. red.). Najliberálnejší prístup k potratom majú severania a krajiny strednej a východnej Európy.

AKO

U nás platí zákon z roku 1988, ktorý umožňuje prerušiť tehotenstvo na požiadanie matky bez udania akéhokoľvek dôvodu. Po 12 týždňoch však zákon stanovuje uvedenie vážnych, prevažne zdravotných dôvodov. KDĽ napadlo, že povolenie interrupcie do 24. týždňa v prípade deformácie plodu presahuje rámec zákona. Kresťanskí demokrati napadli aj nesúlady zákona s ústavou. Právna norma podľa tohto podania prekračuje ústavu v tom, že umožňuje prerušenie do 12. týždňa. V ústave sa píše, že život je chránený. Zákon je odvtedy na Ústavnom súde.

**ERIKA MOKRÁ, ČTK
HN, 9.2.2007**

Rembrandtove grafiky

BRATISLAVA - Staré holandské umenie predstavuje výstava Bludní Holanďania v bratislavskom Mirbachovom paláci.

Galéria mesta Bratislavy vystavuje aj štyri grafiky na náboženskú tému od slávneho Rembrandta van Rijna zo 17. storočia. Pochádzajú ešte zo zbierok Mestského múzea z čias monarchie. Ide o tlače z Rembrandtom spracovaného štočku. Na výstave je dokonca aj nie veľmi vydarená kópia jeho diela Kristus pred Pilátom.

Návštevník môže obdivovať aj dva obrazy priamo z galérie panovníka Rudolfa II.

Jedným z nich je obraz Šalamún a kráľovná zo Sáby od Paula Vredemana De Vriesa.

Zaujme zobrazením perspektívy a ideálnej architektúry.

Vstupné je 80 a zľavnené 40 korún. (vfk), Plus jeden deň, 9.2.2007

Brazílska socha, znázorňujúca Ježiša Krista, sa možno zaradi medzi Sedem divov sveta

Asi najznámejšia brazílska socha, ktorá znázorňuje Ježiša Krista s otvorenou náročnou, sa možno už čoskoro zaradi medzi nových Sedem divov sveta. Má však viacero vážnych konkurentov. Medzi nimi aj slávnú parížsku Eiffelovku.

V prípade úspechu bude vzácna socha Krista vykupiteľ a zaradená medzi nových Sedem divov sveta. Súťaž vypísala istá švajčiarska nadácia a milióny Brazílčanov dali svoj hlas práve 40-metrovému monumentu. Ten je podľa jeho tvorcov symbolom viery, lásky a priateľskosti brazílskeho národa.

TV JOJ, 19:30, 8.2.2007

Poslanec SNS obhajuje Tisa

BRATISLAVA. Nový šéf Ústavu pamäti národa Ivan Petranský nie je jediným nominantom SNS, ktorý sa netají sympatiami k prezidentovi slovenského štátu Jozefovi Tisovi.

Poslanec SNS Jozef M. Rydlo si myslí, že 14. marec 1939 je dôležitým momentom v slovenskej histórii. „Nebyť Tisa, slovenský národ dnes neexistuje. Myslím, že je najväčšou osobnosťou slovenských dejín v 20. storočí,“ povedal Rydlo.

Podľa neho zohral Tiso v období slovenského štátu pozitívnu úlohu. „Iste, aj Tiso mohol nosiť na protest žltú hviezdu, ako to urobil dánsky kráľ. Ale slovenský štát nerovná sa krematórium. Každý štát má dobré aj zlé momenty,“ myslí si Rydlo. „Nepáči sa mi čierne-biele videnie dejín. Stačí, že spomeniete Tisu, a už je zle.“

SNS: Rešpektujeme slobodu prejavu

Šéf poslaneckého klubu SNS Rafael Rafaj nevidí v Rydlových výrokoch problém. „Rešpektujeme slobodu prejavu. Slovenský štát je však prvou oficiálnou a legitímnou štátnosťou od rozpadu Veľkomo-ravskej ríše,“ povedal Rafaj.

Podpredsedníčka SNS Anna Belousovová vníma Rydlove výroky ako jeho osobný názor. „Teším sa však na novú generáciu historikov, ktorá nebude ničím zaťažaná a pozrie sa na slovenské dejiny objektívne.“ Pre Belousovú je najväčšou osobnosťou Slovenska Andrej Hlinka.

Koaliční partneri SNS s Rydlom nesúhlasia. „Odsudzujeme fašizmus, holokaust aj nedemokratický režim, ktorý tu vtedy vládol,“ po-

vedal podpredseda HZDS Milan Urbáni. Na otázku, či je v poriadku, keď sa takto vyjadruje koalíčný poslanec, Urbáni odpovedal: „To nie je náš, ale Ficov koalíčný partner. Je to jeho osobný názor a problém.“

Podľa šéfa poslaneckého klubu Smeru Miroslava Číža je síce evidentné, že dochádza k „hodnotovej kolízii v rámci koalície“. Aj Smer však podľa neho rešpektuje slobodu prejavu.

Prestúpi do KDH?

O Rydlovi sa v kuloároch špekuluje, že chce prestúpiť do poslaneckého klubu KDH. On to však popiera. „Som síce veriaci človek, vyrástol som v kresťanskom prostredí. Toto však počujem prvý raz.“

Rydlo síce v emigrácii zakladal kluby kresťanskej demokracie, dobre si rozumie aj s Pavlom Hrušovským, KDH sa ho však „hlboko dotklo“, keď v roku 1992 nehlasovalo za zvrchovanosť a ústavu.

Hrušovský nepopiera dobré vzťahy s Rydlom, o jeho prestupe do klubu KDH však spolu nehovorili. „Spoznali sme sa dávno pred rokom 1989, rozumieme si aj v otázkach cirkevnej politiky. Ale myslím, že v SNS sa ako národné cítiaci politik cíti dobre.“

Rozhovor s Jozefom M. Rydlom, poslancom SNS, emigrantom, ktorý obhajuje minulosť arcibiskupa Sokola, historikom, ktorý sa netají sympatiami k slovenskému štátu a Jozefovi Tisovi, nájdete na www.sme.sk

Marek Vagovič, SME, 9.2.2007

Rok Jozefa Miloslava Hurbana

Predseda parlamentu Pavol Paška dnes vyhlásil rok 2007 za rok Jozefa Miloslava Hurbana. 190. výročie narodenia prvého predsedu Slovenskej národnej rady bude v parlamente pripomínať aj výstava fotodokumentov.

Hurban pôsobil ako spisovateľ, politik, evanjelický kňaz a vedúca osobnosť Slovenského povstania v rokoch 1848 a 1849.

STV1, 19:30, 5.2.2007